

Les seves sardanes –les que signà amb el seu nom i cognom– revelen un bon gust i una sensibilitat escepcionals. algunes d'elles excel·leixen particularment per la inspiració dels seus temes i, en general, acrediten un gran domini de l'ofici i uns coneixements musicals que ultrapassen els límits dels que hom sol atribuir normalment als músics de cobla del seu temps. Potser per aquest motiu el virtuós del tible Enric Barnosell l'hi encomanà l'harmonització i instrumentació d'alguna sardana seva, per exemple «Rialletes», fet que ha estat molt poc divulgat.

No sé per quina raó les seves sardanes apareixen rarament en els programes dels aplecs i les ballades, els quals es caracteritzen, en general, per la seva monotonia i per la presència d'uns autors determinats, en detriment de les possibilitats que correspondrien a d'altres músics. En un cas semblant al de Pere Mercader es troba, sota el meu modest punt de vista, un altre excel·lent compositor, que acabà la seva vida de músic en actiu a «La Principal» de L'Escal: Joaquim Vallespí.

Gràcies siguin donades, doncs, a la comissió de l'aplec escalenc, car serem molts els qui a través de la seva iniciativa tindrem oportunitat de conèixer de forma més minuciosa l'obra del mestre Pere Mercader i els trets més característics de la seva executòria al servei de la sardana, de la cobla i, en definitiva, del nostre poble.

Eugeni Molero

Pere Mercader i Andreu a l'Aplec de Caldes el maig 1.954